

JESTEŚ TUTAJ: [KULTURA I SZTUKA](#) ▶ [WYSTAWY](#) ▶ [WOJENNE ŚLADY. DWÓCH FOTOGRAFÓW, DWIE PERSPEKTYWY KURTA GOLDMANNA I FELIKSA ŁUKOWSKIEGO](#)

Wojenne Ślady. Dwóch fotografów, dwie perspektywy Kurta Goldmanna i Feliksa Łukowskiego

ŚRODA, 21 PAŹDZIERNIKA 2009 15:06 REDAKCJA

Ocena użytkowników: / 1

Słaby Świetny

Fundacja „Polsko-Niemieckie Pojednanie” zaprasza na wystawę „Wojenne Ślady. Dwóch fotografów, dwie perspektywy Kurta Goldmanna i Feliksa Łukowskiego / Kriegsspuren. Zwei Fotografen, zwei Perspektiven von Kurt Goldmann und Feliks Łukowski” zorganizowaną we współpracy ze Stowarzyszeniem „Zug der Erinnerung”, IPN w Lublinie oraz Muzeum Zamojskim w Zamościu.

Ideą wystawy było zderzenie obrazu pierwszych miesięcy okupacji na Zamojszczyźnie, widzianych w obiektywie Kurta Goldmanna, niemieckiego żołnierza Wehrmachtu, z obrazem późniejszych lat okupacji, utrwalonym przez współczesnego mu Polaka, Feliksa Łukowskiego.

Na kilkudziesięciu zdjęciach i w listach adresowanych do rodziny Kurt Goldmann udokumentował swoje wrażenia z pobytu na Zamojszczyźnie w pierwszych miesiącach wojny, zanim latem 1940 roku został zwolniony do domu. Widzimy w nich, jak stosunkowo swobodnie mogły się wówczas układać relacje między okupantem a okupowaną ludnością. Zjawisko – w obliczu późniejszych zbrodni niemieckich – trudne do wyobrażenia.

Feliks Łukowski, w przeciwieństwie do Goldmanna, doświadczył całego okresu okupacji. Na swoich zdjęciach udało mu się przedstawić codzienność okupowanej Zamojszczyzny widzianą oczami młodego Polaka, a co więcej, potrafił uwewnętrznić przemiany zachodzące we wnętrzu fotografowanych osób.

Odmienność perspektywy, jaką widzimy w pracach tych fotografów, potęguje jeszcze podobieństwo samych autorów. Łukowski i Goldmann byli entuzjastycznymi amatorami fotografii, obaj byli nauczycielami i postrzegali swój zawód jako życiową misję. Szczególny stosunek do dzieci widoczny jest na zdjęciach obu fotografów.

W październiku 1943 roku, w wieku 46 lat, Goldmann został ponownie wcielony do Wehrmachtu, a w lutym 1944 roku wysłany na front wschodni. Tam dopiero poznał prawdziwe oblicze wojny i zobaczył jej krwawe ślady. Z tej „podróży” nie wrócił do domu. Prawdopodobnie zginął w okolicach Góry Kalwarii podczas zimowej ofensywy Armii Czerwonej w styczniu 1945 roku.

Po wojnie Feliks Łukowski poświęcił się przede wszystkim pracy nauczyciela i działalności społecznej. Zmarł w 1985 roku w wieku 66 lat.

Kuratorzy: Lea Goldmann, David Rojkowski

Autorzy: Kurt Goldmann, Feliks Łukowski

Wystawa czynna: 29 października 2009 r. – 15 stycznia 2010 r.

Wernisaż: Środa, 28 października 2009 r., godzina 14:00

Miejsce: Muzeum Zamojskie, Zamość, ul. Ormiańska 30

Dodaj do:

Our valuable member **Redakcja** has been with us since wtorek, 22 września 2009.

Show Other Articles Of This Author